= पक्ष्मणी, nach Andern नेत्रनासासंधी.

अतिच्छिद्र n. *Augenöffnung* Mân. Çr. 8,19.

अतिपथ m. *Gesichtskreis.*

अतिरुज् f. *Augenkrankheit* Varâh. Bṛh. S. 51, 11. 104,16.

अतीर्णबुद्धि Adj. *der nicht den Verstand verloren hat, bei Verstande seiend* MBh. 12,87,19.

अतुष्टता f. *Unbetretenheit* (eines Weges) Çiç. 1,32.

अतुल्यपरिचारिन् Adj. *keinen niedrigen Diener um sich habend.* Nom. abstr. °रिता f. Kâm. Nîtis. 4,7. °परिवारता v. l.

अतुल्यपरिवार Adj. *kein niedriges Gefolge habend.* Nom. abstr. °ता f. Kâm. Nîtis. 4,7, v. l.

2. अत्रैत्र, Compar. अत्रैत्रतर Çat. Br. 1,4,1,15.

अत्रैहिणी auch *die Zahl 1 mit 20 Nullen* Cantor 1,517.

अत्रिन्न Adj. *unermüdet in* (Loc.) Kir. 1,22.

अत्रन्ध, f. आ Gobh. 3,5,15.

अत्रन्धि oder °न् Adj. *geruchlos* Vishṇus. 66,6. 79,5.

अत्रम्यरूप Adj. (f. आ) *schwer zu wandeln* Kir. 1,9.

अत्रस्त्यगृह्यपतिक Adj. *Agastja zum Hausvater habend* Âpast. Çr. 23,11.

अत्रस्त्यवट m. N. pr. eines Wallfahrtsortes MBh. 1,215,2.

अत्रिकण m. Çiç. 1,54.

अत्रिज्येष्ठ Adj. *mit Agni an der Spitze* TBr. 3, 7,4,6.

अत्रितनू f. Pl. Bez. *bestimmter Sprüche* Âpast. Çr. 5,13,7.

अत्रितुण्ड m. *ein feuerspeiendes Thier* (in der Hölle) Vishṇus. 43,34.

अत्रिनेत्र Adj. *Agni zum Führer habend.*

अत्रिन्यङ्क Adj. *mit Agni vermengt*, so v. a. *worin Agni beiläufig erwähnt wird* TBr. 1,3,1,4. Âpast. Çr. 5,28,14. Vgl. न्यङ्क.

अत्रिपतन n. *das sich in's Feuer Werfen.*

अत्रिपिण्ड Adj. *mit glühenden Knöpfchen versehen* (Zange) Bhâg. P. 5,26,19.

अत्रिप्रणयन n. Pl. auch *die Geräthe, die zum Herbeibringen des Feuers dienen*, Mân. Çr. 1,5,4. 7,3. 2,2,4.

अत्रिसंचय m. *ein grosses Feuer* Mahâvîrak. 82,18.

अत्रेयानी f. *ein best. Backstein* TS. 4, 4, 6, 2 = Maitr. S. 2,8,13.

2. अग्रणी Adv. mit कर् *voranschicken* VP. 4,20,9.

अग्रतःस्थ Adj. (f. आ) *davor stehend* Vishṇus. 99,7.

अग्रभूमि f. auch *das höchste Ziel* Çiç. 1,32.

अग्रयान bei den Buddh. *das zur Erkenntniss führende Hauptvehikel* Vâgrakkh. 30,6.

अग्राह्य m. *gar keine Vorstellung* Vâgrakkh. 42, 13. 45,5.

अघमर्षण 1) n. auch *eine best. Busse* Vishṇus. 46,9. Baudh.

अघर्म Adj. *kühl* Çiç. 1,58.

अघशंस auch *Unheil verkündend* Bhâg. P. 5,22,14.

अघूर्ण Adj. *nicht schwankend* Âpast. Çr. 7,1,17.

अघोरघोरतर Adj. *nicht schrecklich und zugleich sehr schrecklich* Maitr. S. 2,9,10.

3. अङ्ग 4) Vishṇus. 1,4 nach dem Comm. = क्ष्णो वेदाग्रभागः स्रुगादिसंमार्जनार्थः.

अङ्गतस् Adv. *an den Gliedern* Âpast. Çr. 7,12,2.

अङ्गभङ्ग m. (adj. Comp. f. आ) *das Strecken oder Dehnen der Glieder* Kaurap. (A.) 92. 95. 103.

अङ्गारधानिका Cit. im Comm. zu Gobh. Çrâddhak. S. 965, Z. 3.

अङ्घ्रिपात m. *das Niedersetzen der Füsse, Fusstritt* Bhâg. P. 3,1,37.

अङ्घ्रयवनेजन (Nachtr. 1) auch *Jmds Füsse waschend.* Nom. abstr. °त्व n. Bhâg. P. 10,83,12.

अच् mit नि 1) «न्यंक्त und» *zu streichen.* न्याक्त TBr. 1,6,4,2 fehlerhaft für न्यक्त. — Caus. *niederdrücken, eindrücken* Hem. Par. 2,195. *न्यञ्चित *niedergebogen* H. 1482. Hâlâj. 4,83.

अचरम Adj. auch *der beste* Mahâvîrak. 45,11.

अचिकित्सनीय Adj. *unheilbar* Mit. zu Jâgñ. 2,50.

*अचित्यज m. *Quecksilber* Râgan. 13,109.

अच्छिद्रपत्त्र Adj. (f. आ) *mit unversehrten Schwingen* Comm. zu Âpast. Çr. 7,8,8.

अच्छिन्नपयस् Adj. *mit unversieglichem Wasser* TBr. 3,7,6,11.

अच्छेत्य Adj. *adeundus* Âpast. Çr. 7,1,10.

अच्युतार्चन m. Bein. Vishṇu's Vishṇus. 98,71. न च्युतमर्चनं देवासुरमनुष्येभ्यो यस्य सः Comm.

3. अज्ञन m. Pl. *keine Menschen* Vâgrakkh. 24,15.

अजन्मनाश Adj. *nicht entstehend und nicht vergehend* VP. 4,1,26.

अज्ञातारि m. Çiç. 2,102.

अज्ञावि m. Du. *eine Ziege und ein Schaf* Mân. Gṛhj. 1,18.

अज्ञितदेवाचार्य m. N. pr. eines Gelehrten Gaṇar. 175,16.

अज्ञितेन्द्रियमिश्र m. N. pr. eines Lehrers Kautukar.

अज्ञिनवासस् Adj. *in ein Fell gekleidet* MBh. 3,27,7.

अज्ञीतपुनर्वर्णय, lies *das Wiederfordern eines* (in der That) *nicht verlorenen Gutes.*

अज्यानि 2) Pl. Bez. *bestimmter Spenden* TBr. 5,7,2,5. Âpast. Çr. 6,29,12.

अञ्ज् mit परिवि, परिव्यक्तम् Adv. *überaus deutlich* Hariv. 4514.

अञ्जलिपुट m. (adj. Comp. f. आ) *die als Zeichen der Ehrerbietung hohl aneinander gelegten und zur Stirn erhobenen Hände.*

अट्टपाल m. etwa *Marktaufseher* Vet. (U.) S. 121 zu 17,2.

अण्डभेदन n. *das Platzen des Eies.* °नं क्रियते so v. a. *das Eis schmilzt* Mahâvîrak. 45,14.

1. अतस् Z. 2 stelle das Eingeklammerte nach subst. und vgl. P. 2,4,33.

अतिकपिल Adj. (f. आ) *sehr braun* Vishṇus. 24,15.

अतिकल Adj. *überaus lieblich tönend* Mahâvîrak. 85,20.

°अतिक्रमण Adj. (f. ई) *sich geschlechtlich vergehend gegen* Vishṇus. 5,192.18. n. auch *Vergehen* Mahâvîrak. 49,18.

अतिक्रान्तभावनीय, lies *auf der 4ten und höchsten Stufe.*

अतिक्रूरमृदु Adj. in नाति°.

अतिक्षिप्र Adj. (f. आ) *überaus schnell* TS. 2,1,1,1.

अतिक्षुत्परीत Adj. *heftig vom Hunger geplagt* VP. 4,2,6.

अतिखादिन् Adj. *viel essend* MBh. 12,87,19.

अतिगुरु m. *eine besonders verehrungswürdige Person* Vishṇus. 31,1.

अतिचतुर (f. आ) auch *überaus geschickt* oder *gescheidt* Kaurap. (A.) 4.

अतितुङ्ग Adj. *überaus hoch* Vṛshabh. 259,*a*,18.

अतितुन्दिल Adj. *sehr dickbäuchig* Bâlar. 285,13.

अतितूर्णम् Adv. *sehr —, allzu rasch* Vishṇus. 63,11.

अतितृट्परीत Adj. *heftig vom Durst geplagt* VP. 4,2,14.

अतिदहनात्मक Adj. *von zu brennender Natur* Pañkat. 190,3.

अतिदुःख n. *ein grosses Leid* VP. 4,2,24.

अतिदुर्गम Adj. *überaus schwer zu wandeln* Çiç. 1,32.

अतिदुर्बलता f. *überaus grosse Schwäche* Pañkat. 224,2.

अतिदुर्मनस् Adj. *sehr betrübt* Kathâs. 71,227.

अतिदुर्ललित n. *grosse Unart.* Pl. *sehr dumme Streiche* Hariv. 8539.

अतिदुर्विषह्य Adj. *überaus schwer zu ertragen* Vṛshabh. 37.

अतिदुष्ट Adj. *sehr böse, — schlimm* Râgat. 4, 121.

अतिदूर, f. आ Kathâs. 16,47.

अतिदूरवर्तिन् Adj. *weit hinausgehend über* (Gen.) Çâk. Ch. 146,8.